

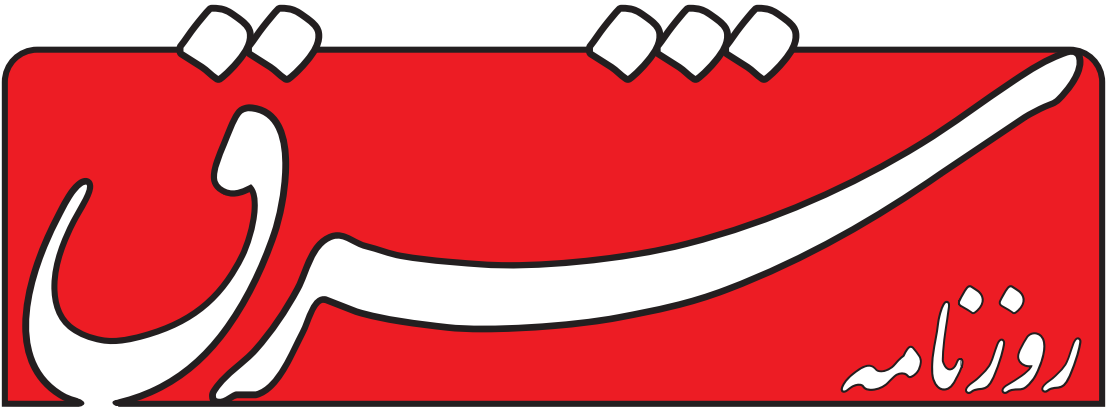
رئیس قوه قضائیه:

هدف عملیات تروریستی جابه‌ار متوقف کردن روند توسعه بود

گروه سیاست: آیت‌الله آملی لاریجانی در جلسه مسئولان عالی قضائی با اشاره به عملیات تروریستی روز پنجشنبه در جابه‌ار، خلاهای امنیتی در مرز پاکستان را یکی از منذهای سوءاستفاده تروریست‌ها برای برهم‌زدن امنیت و آسایش...

صفحه ۲

سه‌شنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۷ ۳ ربیع‌الثانی ۱۴۴۰ ۱۱ دسامبر ۲۰۱۸

رئیس‌جمهور در جمع مدیران ارشد وزارت راه: تفکیک وزارتخانه‌ها به نفع کشور بود اما مجلس مخالفت کرد

مخالفت با FATF از جیب مردم

صفحه ۴

سخنرانی فعالان سیاسی اصلاح‌طلب در دانشگاه‌ها

زنده باد اصلاحات حتی بدون اصلاح‌طلبان

صفحه ۲

حناجی، شهردار تهران:

توسعه تهران می‌تواند تهدید باشد

گروه جامعه: پیروز حناچی، شهردار پایتخت، در سخنان خود در همایش تهران هوشمند گفت: «تهران مشکلات فراوانی مانند آلودگی هوا و مسئله آب و عدم توازن منطقه‌ای دارد. با این وجود، ما در تهران توسعه بسیاری داشته‌ایم؛ به‌طوری...

صفحه ۱۳

سال شانزدهم ۳ شماره ۳۳۱۳ ۱۶ صفحه ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

شورای امنیت و آزمایش موشکی ایران

سیدعلی خرم

در روزهای گذشته، موضوع فعالیت‌های موشکی ایران بار دیگر در صدر اخبار قرار گرفت. جلسه شورای امنیت نیز از اینجا کلید خورد که آمریکا بی‌سروصدا اعلام کرد ایران آزمایش‌های موشکی انجام داده و ایران هم هیچ واکنشی در رد و قبول آن نشان نداد. این امر باعث شد در تماس‌های دیپلماتیک آمریکا با اروپا، دو کشور فرانسه و بریتانیا آستین بالا زده و بانی جلسه شورای امنیت سازمان ملل متحد به منظور رسیدگی به این آزمایش و چگونگی آن در سطح بین‌المللی و امکان وجود تهدیدی برای صلح و امنیت بین‌الملل شوند. زمانی که ایالات متحده از برجام خارج شد، به علت غیرقانونی و غیرمشموع بودن این خروج، مورد مخالفت جامعه بین‌المللی قرار گرفت؛ در حدی که سایر اعضای گروه ۵+۱ وفاداری خود را به برجام اعلام کردند و متحدان اروپایی آمریکا تصمیم به حمایت از ایران در مقابل تحریم‌های آمریکا گرفتند. آمریکا نه‌تنها در جامعه بین‌المللی بلکه در میان هم‌پیمانان خود نیز در انزوا قرار گرفت؛ اما مترصد بود اولین فرصت را برای جذب اروپا و خروج از انزوا شکار کند. همه نگاه‌های بین‌المللی به سوی ایران جهت‌گیری شده بود تا ببینند هنرمندی ایران چگونه این بازی را بین اروپا و آمریکا به پایان می‌برد؟ با اینکه تصویب CFT با موانع متعددی در ایران روبه‌رو است و این انگ نادمیکننده برای اروپا محسوب می‌شود ولی تیلور حمایت اروپایی‌ها نهایتاً در ایجاد سازوکار مالی ویژه برای ادامه تجارت و همکاری‌های مالی با ایران شکل گرفت که با وجود فشارهای سیاسی آمریکا، متحدان اروپایی برای آزمایش استقلال مالی خود تصمیم گرفتند این طرح را به اجرا درآورند تا مقدمه‌ای برای آینده باشد. طبق اطلاع طرف‌های اروپایی، طرح به انتها رسیده و قرار است فرانسه و آلمان یکی دفتر آن را میزبانی و دیگری جلسات آن را برگزار کند. با توجه به مسئله موشکی، آیا سازوکار مالی اروپا به سلامت راه خود را طی خواهد کرد؟ اروپا هم درباره آزمایش‌های موشکی ایران حساس است و البته می‌توان در این زمینه از تجربیات جهانی و نوعی تعامل میان کشورها قبل از این آزمایش‌ها بهره گرفت. آمریکا در تلاش برای جذب اروپایی‌ها به سمت اهداف غیرقانونی خود است و مسئولان جمهوری اسلامی می‌توانند هنرمندی بیشتری به خرج داده و اروپا را در کنار خود نگه دارند. تشکیل جلسه شورای امنیت مستقل از نتیجه آن، از آمریکا محسوب می‌شود. مایک پمپئو در سخنرانی خود گفت آمریکا دیگر دنبال سازوکار جدید برای افزایش تحریم‌ها علیه ایران نیست؛ بلکه شرایط جدید به آمریکا کمک کرده متحدان اروپایی را جذب کند. تأمل بر این قبیل سخنان، پاسخ بسیاری از سؤالات را می‌دهد. دیپلمات‌های کشورمان و نگارنده می‌دانیم رویه شورای امنیت سازمان ملل متحد عموماً این است که بار اول جلسه تشکیل داده، به جوستنجی بین اعضا می‌پردازد و این هشدار می‌دهد و اعضا بر یک بیانیه رئیس شورای امنیت توافق می‌کنند. بار سوم در هم‌داستانی همه اعضا، نام صدور احتمالی قطع‌نامه به میان می‌آید؛ بنابراین صرف تشکیل جلسه شورای امنیت برای برنامه موشکی ایران عامل هشداردهنده محسوب می‌شود که تاکتیک مناسبی از سوی ایران برای مقابله با تحریم‌های ظالمانه تلقی نمی‌شود. اروپا با این جلسه، چند قدم دیگر به سوی نزدیکی با آمریکا برداشته که این در مقطع اوج‌گیری تحریم‌های آمریکا به ضرر ایران محسوب می‌شود.

ادامه در صفحه ۶

تیترا

روایت ذوالنوری از رفع حصر

صفحه ۱۵

بررسی خط فقر برای خانوارهای ۴ نفره در تهران

صفحه ۵

نرخ‌های عجیب در بازار خودرو

صفحه ۴

هاکی هم به اسم ایران شد

صفحه ۱۴

مراسم شمع ساعت ۱۰ صبح امروز در خانه هنرمندان

دالوند؛ ناسازگاری که با مرگ سازگار شد

صفحه ۱۰ و آخر

حرف اول

شفا بایدت داروی صلح نوش

حسین روحانی‌مندر

یکی از منابع مطالعاتی در اقتصاد معاصر ایران موضوع ذخایر نفتی و کیفیت قراردادهای تولید و فروش آن بوده است. برخی تاریخ‌نویسان و دیگر محققان نوشته‌های خود را در این حوزه مزین به نفت و خون می‌کنند؛ پس اصطلاح خون در کنار این طرای سیاه همیشه معنای دل‌خراش و دردناکی برای برخی تولیدکنندگان آن داشته است؛ البته برخی ایران‌شناسان و اسلام‌شناسان شرقی و غربی همچنان به تحلیل یافته‌هایشان در این حوزه می‌پردازند؛ اما مشخص نیست مطالعات نفتی امروزی ما در فضای اطلاعات جهانی در چه سطحی است. آیا ما نباید چشم‌انداز آینده را از رجزخوانی نفت و خون به نفت و صلح تغییر دهیم؟ موضوع نفت منطقه و اوپک این روزها بی‌شباهت به ماجراهای الماس خونی آفریقایی نیست. نشست‌های اوپک ۲۰۱۸ هرکدام جنجالی و چالش‌برانگیز، اما با نتایج مبهم همراه بود. این همراهی‌ها چه نقش مثبتی در اقتصاد فلات قاره ایران داشته است؟ آیا تحلیل‌های داخلی پاسخ‌گوی نیازهای اقتصادی این روزهاست؟ به‌رحال فضای رویه‌جولو نمایش‌دهنده کاهش قدرت اوپک است. آیا می‌توان آینده مثبت و رویه‌شدی را برای اوپک تصور کرد؟ شاید این روزها مواجهه با جهان و منطقه‌ای که در آن هنوز سرنوشت خرابی‌های به‌جامانده از جنگ‌های ۱۰ ساله اخیر و تحریم‌های قوی علیه برخی تولیدکنندگان عضو مشخص نیست، باید در طرح ادعاها و تحلیل‌ها و گفت‌وگوهایمان ملاحظات فراوانی مانند احترام به موقعیت همسایگان تأثیرگذار در سرنوشت اوپک سرلوحه‌ای برای برنامه‌ریزان منافع ملی تعریف شود و برای بهبود این‌اوضاع مناسبات معنوی و تحلیل‌های صلح‌جویانه تهنیت‌ترین، روشن‌ترین و احتمالاً نتیجه‌بخش‌ترین داروی درمان این آشفتگی‌ها باشد. راستی چه زمانی می‌توان از ادبیات صلح به‌عنوان یک ابزار کارآمد و نتیجه‌بخش برای کاهش آلام منطقه استفاده کرد؟ امیدواری، زمانی صدچندان خواهد شد که با استعانت از این فرصت اخیر زمینه آرامش اقتصاد داخلی و حضور فعالانه برای حفظ همسایگان در اوپک هم‌راه با بازنگری مجدد در تنها راهکار منطقه‌ای ایران یعنی نرم‌افزار صلح و دوستی فراهم شود. اگرچه رجزخوانان در منطقه چندان تمایلی به این دستاورد از سوی مردان سیاست خارجی و گردانندگان امور داخلی ایران نداشته باشند. * کارشناس گروه ایران‌شناسی و اسلام‌شناسی سازمان اسناد و کتابخانه ملی

یادداشت

با تلاقی برای اصلاح‌طلبان؟

انگاره «تفکر برای یافتن روش‌های جدید کسب درآمد برای شهرداری تهران در سال‌های قبل (و متأسفانه به‌د)» به «تفکر برای کاهش هزینه‌های اداره شهر، افزایش اثربخشی هزینه‌ها و افزایش رضایت‌مندی شهروندان» تبدیل شود.

۲- رویکرد غالب در شهرداری‌های کشور و به‌ویژه شهرداری تهران در سال‌های قبل (و متأسفانه هنوز!)، رویکرد مدیریت درآمد است. این رویکرد، تمام عزم خود را روی شیوه‌ها و روش‌های کسب درآمد و شناسایی روش‌های جدید می‌گذارد تا بتواند درآمد شهرداری را به حداکثر برساند. این رویکرد، دقیقاً شبیه رویکرد یک بنگاه اقتصادی بخش خصوصی در اقتصاد است. در واقع، اداره شهرداری به‌عنوان یک نهاد عمومی، تبدیل به اداره بنگاه اقتصادی شده است؛ بنگاهی که تمام عزم خود را به کسب درآمد از هر طریقی جز می‌کند و توجهی به اثرات امر نیز ندارد. دقیقاً به همین دلیل است که طرح محدودی ترافیکی شهر تغییر پیدا می‌کند و در طرح جدید، هر فردی که بدون مجوز وارد محدوده شود، هم جریمه می‌شود و هم باید هزینه ورود را بپردازد. پس ما در شهرداری قانونی برای خدومان وضع می‌کنیم که فرد علاوه بر جریمه، حق ورود را هم بپردازد! جالب‌تر اینکه این دوستان با همین نگاه در برنامه سوم دنبال این بودند که برای تخلفات دیگری مانند پارک دوبل نیز علاوه بر جریمه، عوارض وضع کنند. و نباید به روش‌های متداول فعلی اداره کرد. تبعات روش‌های متداول که بارها از سال ۱۳۸۸ با طرح تراز مالی شهر تهران در اجرای طرح‌های جامع و تفصیلی به آن پرداخته بودم، شرایطی بود که منجر به بیش از ۵۰ هزار میلیارد تومان (۳۰۵ برابر بودجه سالانه شهرداری) بدهی، بیش از ۳۰ هزار میلیارد تومان پروژه ناتمام، وابستگی بیش از ۸۰ درصدی به منابع حاصل از ساخت‌وساز، ناکارآمدی و بهره‌وری پایین هزینه و بالا بودن چندبرابری قیمت تمام‌شده خدمات شهرداری، فساد گسترده، تخلف از طرح تفصیلی، تبدیل شهر به کارگاه و... شده بود؛ شرایطی که ادامه آن به قول شهردار ۱۲ ساله شهر تهران، به باتلاقی برای اصلاح‌طلبان تبدیل می‌شد. بنابراین، اصلاحات در شهرداری و برنامه شهر از نوع اصلاحات جزئی در برخی رویه‌ها یا جابه‌جایی در برخی اولویت‌ها نبود، بلکه اصلاحاتی عمیق از نوع نگاه به مدیریت شهری و فلسفه وجودی آن بود. قرار بر این بود افکارهای که بقای شغل خود را در بقای سازمان و بقای سازمان را از هر طریقی، پول دراوردن می‌دانست (گفته‌هایی که یکی از مدیران مالی شهرداری مطرح کرد)، با انگاره‌ای که «حداکثرکردن رفاه شهروندان» را هدف خود قرار می‌داد، جایگزین شود. قرار بود

۱-

برنامه سوم توسعه، با آسیب‌شناسی ساختار مدیریت شهری به این نتیجه رسید که یک شیفت‌پارادایم یا تغییر انگاره یا تغییر در نوع نگاه مدیریت شهری لازم است و شهر را دیگر نمی‌توان و نباید به روش‌های متداول فعلی اداره کرد. تبعات روش‌های متداول که بارها از سال ۱۳۸۸ با طرح تراز مالی شهر تهران در اجرای طرح‌های جامع و تفصیلی به آن پرداخته بودم، شرایطی بود که منجر به بیش از ۵۰ هزار میلیارد تومان (۳۰۵ برابر بودجه سالانه شهرداری) بدهی، بیش از ۳۰ هزار میلیارد تومان پروژه ناتمام، وابستگی بیش از ۸۰ درصدی به منابع حاصل از ساخت‌وساز، ناکارآمدی و بهره‌وری پایین هزینه و بالا بودن چندبرابری قیمت تمام‌شده خدمات شهرداری، فساد گسترده، تخلف از طرح تفصیلی، تبدیل شهر به کارگاه و... شده بود؛ شرایطی که ادامه آن به قول شهردار ۱۲ ساله شهر تهران، به باتلاقی برای اصلاح‌طلبان تبدیل می‌شد. بنابراین، اصلاحات در شهرداری و برنامه شهر از نوع اصلاحات جزئی در برخی رویه‌ها یا جابه‌جایی در برخی اولویت‌ها نبود، بلکه اصلاحاتی عمیق از نوع نگاه به مدیریت شهری و فلسفه وجودی آن بود. قرار بر این بود افکارهای که بقای شغل خود را در بقای سازمان و بقای سازمان را از هر طریقی، پول دراوردن می‌دانست (گفته‌هایی که یکی از مدیران مالی شهرداری مطرح کرد)، با انگاره‌ای که «حداکثرکردن رفاه شهروندان» را هدف خود قرار می‌داد، جایگزین شود. قرار بود

۴-

مطرح می‌شد قیمت تمام‌شده حمل‌ونقل عمومی (به‌ویژه مترو) باید کاملاً از مردم اخذ شود. بنابراین، مبلغ بلیت ۲۵ هزارریالی را برای شهر تهران مطرح می‌کردند.

ادامه در صفحه ۴

یادداشت

همای دادگستر

تأسیس انجمن حقوق‌شناسی مخترع به همکاری و خدمتگزاری ایشان شدم. روحیه کنشگری، خدمت به جامعه، اعتدالی نظام حقوقی و پشتکار کم‌نظیر او بازنده خاص و عام بوده و بارها این جانب مشاهده کردم که در دفاع از حقوق و آزادی‌های فردی و اجتماعی به‌ویژه در حوزه زنان و خانواده از هیچ کوششی فروگذار نکرده و در برابر هیچ قدرقدرت و صاحب عظمت و شوکتی سر تسلیم فرود نیاورده است. هما دادوی از اندیشمندانی است که نه در وادی نظر و ایدئولوژی، بلکه در مقام عمل و اجرا نیز ورود کرده و مسئولیت آنچه را به آن معتقد است، عهده‌دار می‌شود. دلبسته جایگاه و مقام نیست و حسب مسموع، فقط در شش ماه گذشته، چند پست کلیدی و حساس دولتی را رد کرده و برخی از مقامات عالی‌رتبه کشوری برای جلب همکاری با ایشان در مناصب فوق‌العاده حساس - که بسیاری همه عمر در رؤیای دستیابی به آن بوده‌اند - با فاشکاری و اصرار بسیار کردند و او صرفاً به دلیل دلبستگی و عشق به جامعه و وکالت، از پذیرش آنها سر باز زده است. جامعه حقوقی کشور به «هما دادگستر» و امثال او مدیون است. «هما دادگستر» وقتی برای اولین بار در تاریخ ایران ریاست کانون وکلای دادگستری را عهده‌دار شد که در برخی کانون‌های وکلای دادگستری، حتی بانوان کاندیدای عضویت در هیئت‌مدیره نیز نمی‌شدند. او را مدافعان حقوق بشر، کنشگران حقوق زنان و داعیه‌داران حقوق و آزادی‌های فردی و اجتماعی داخلی و بین‌المللی نیز ندیدند. گویی او را نباید به عنوان یک فعال اجتماعی به رسمیت شناخت.

ادامه در صفحه ۶

علیرضا غریب‌دوست دبیر انجمن حقوق‌شناسی

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه آخر

بانک رفاه کارگران

رجوع به صفحه ۱۵

آسیاتک

سازمان آگهی‌ها

۸۸۷۹۲۴۳۴ - ۸۸۱۹۲۸۷۷

رجوع به صفحه ۳

HUBLOT

رجوع به صفحه ۴

بانک قرض‌الحق مرارین

رجوع به صفحه ۵

کافه هوکانا